

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਪੈਂਸਠਵਾਂ ਭਾਗ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਦਾਫ਼ਾਸ਼: 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger
2024-01-29

18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਖਰੀ-ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੁਧਾਰਕ ਚਲਵਲ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਆਈ। ਇਸ ਨੇ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਹਰ ਸੁਧਾਰਕ ਚਲਵਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਚਲਵਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹਰ ਨਬੀ ਨੇ ਕੀਤੀ।

18 ਜੁਲਾਈ, 2020, ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਕਥਾ ਅਤੇ ਹਬੱਕੁਕ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੱਚੀ ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਤਦੋਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਕਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹਬੱਕੁਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਸੇ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਕਥਾ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਲੋਕ, ਜੋ ਇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਜਾਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਨ।

ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਪਰਖ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਬੀਤ ਗਈ, ਤਾਂ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਮਕਸਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਰੋਮ ਵੱਲ ਵਗਦਾ ਚਲਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਬੱਕੁਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਠਹਿਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ। ਫਿਰ ਹਬੱਕੁਕ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ, ਜੋ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਬੋਲੇਗਾ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੋਲੇਗਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਠਹਿਰਦਾ ਜਾਪੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਬੱਕੁਕ 2:3.

ਜਿਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਐਸਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਕਟ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਪਿਛਲਿਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਤਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੀਂ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪਰਖ ਤਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਚੌਦਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਦੂਤ ਹਨ), 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਇਕ ਭੀੜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੇਠ, ਉਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਅਤੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਵਰ੍ਹੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਤਦ ਬੋਲਿਆ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ। ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਲਈ ਇਹ ਪਰਖ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਦੂਤ ਹਨ), 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਾਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਲਈ ਪਰਖ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਹੁਣ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਮੂਰਖਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜੋ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਵਰ੍ਹੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਕਟ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਦੂਜੀ "ਆਵਾਜ਼" ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ "ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।" ਇਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਤੱਕ "ਫੁੱਲ ਜਾਂਦਾ" ਹੈ।

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਅੰਗ ਹਨ ਜੋ ਸਮੂਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਤ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਅਗੂਏ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਸੈਮੂਅਲ ਐਸ. ਸਨੋ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸਨੋ ਦੀ ਸਮਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ।

ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੁਲਾਈ 2023 ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਸਰਵਜਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ "ਸੱਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ" ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹਨ, ਜੋ ਉਸੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਹੇਲੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਅੱਠਵਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ।" ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੇ "ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ "ਪੱਥਰ" ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਹੇਲੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ "ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ" ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਉਸ ਧਾਰੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ, 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਾਲ, ਇਕੱਠੇ ਬੁਣਦਾ ਹੈ। ਭਜਨਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਮਿਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ, ਉਹੀ ਕੋਨੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਰਜ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਾਂਗੇ। ਜ਼ਬੂਰ 118:22-24।

“ਪੱਥਰ,” ਜੇ ਪਹਿਲਾ “ਰਤਨ” ਸੀ ਜੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਲੱਭਿਆ (ਅਤੇ ਰਤਨ ਪੱਥਰ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ), ਉਹ “ਦਿਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।” ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਬਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੁਸਤੁਤ ਸੱਤ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੱਕਰ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹਨ। ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਵਿਸ਼੍ਰਾਮ ਕਰਨਾ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼੍ਰਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਵੀਵਿਉਸ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਸੰਬੰਧੀ ਮਿਲਰ ਨੇ ਜੋ ਸਮਝ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੀ, ਉਹ “ਇੱਕ ਦਿਨ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਉਤਨੀ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ, ਜਿੰਨੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਦਾਖਬਾੜੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬਟਾਈਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਾਖਬਾੜੀ ਹੋਰ ਬਟਾਈਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਦੇਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਉਹ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਓਰੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਰਜ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗੇਗਾ ਉਹ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਡਿੱਗੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੱਤੀ 21:40-45.

ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ “ਪੱਥਰ” ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਉਹ “ਪੱਥਰ” ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ “ਪੱਥਰ” ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਬਾਈਬਲਕ ਸੱਚਾਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਤਦ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸੱਚ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਚ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰ; ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸੱਚ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 17:17.

“ਪੱਥਰ” ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਹੀ ਬਚਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ “ਪੱਥਰ” ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਮਸੀਹ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਨਾਸਰਤ ਦੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ—ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਉਂਦਾ ਕੀਤਾ—ਉਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੰਗਾ-ਭਲਾ ਖੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਮੌਰ ਪੱਥਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਰਤੱਬ 4:10-12.

ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਹਿਲੀ ਪਤਰਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ “ਪੱਥਰ” ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ—ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਚਾ-ਲੋਕ ਦੇ ਲੰਘ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ—ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ

ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦਇਆ ਹੋਈ ਹੈ।”

ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਜੀਉਂਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਦਾਪਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਵਜੋਂ ਰਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਜਕਾਈ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਓ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਨਮੋਲ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਲੱਜਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਅਨਮੋਲ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹੀ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਠੋਸ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਬਚਨ ਨਾਲ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1 ਪਤਰਸ 2:4-8.

ਪਤਰਸ ਪੂਰਵਲੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ, ਉਹੀ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵੀ ਹੈ—ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।”

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨੀਂਹ ਦੀ ਹਰ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਚਿੱਤਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੋਰ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:11।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਜੇ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਨਾਦਿਕਾਲ ਦੀ ਚੱਟਾਨ (ਪੱਥਰ) ਸੀ।

“ਚੇਤਾਵਨੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੇਹ ਨੂੰ ਡਿਗਾਏ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ 1842, 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਉਣ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਉਸ ਜੋਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੀ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਉਸ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਉਤਸ਼ਾਹਭਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਜੋਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਜੋਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ? ਉਹ ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।” Review and Herald, April 14, 1903.

ਮਿਲਰ ਨੇ ਜੇ ਪਹਿਲਾ ਰਤਨ ਖੋਜਿਆ ਅਤੇ ਜੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਨੀਂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਿਆ, ਜੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਉਹ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦਾ “ਸੱਤ ਵਾਰ” ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ “ਸੱਤ ਵਾਰ” ਹੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਨੀਂਹੀ ਸੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅਗੂਆਂ ਨੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਨੀਂਹ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਿਰਮਾਤੇ ਹੀ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੀਂਹ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ “ਪੱਥਰ,” ਜੋ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਆਰਾਮ ਕਰੇਗੀ। 1863 ਵਿੱਚ, ਨੀਂਹ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ “ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ” ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ “ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ” ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਹਿਚਾਣ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 “ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ” ਦਾ ਆਗਮਨ ਸੀ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡੇ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਉਸ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ

ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਪਰਖ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਰਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜੁਲਾਈ, 2023 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮਰੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਫਿਰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਵਸਤੂ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਨੇਕਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸੱਚਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਮਰੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਉਹੀ ਪਹਿਲੀ ਸੱਚਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਓਡੀਸੀਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸੱਚਾਈ ਹੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੌਧਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲੈਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦੇ ਗਵਾਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਸਨ, "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਨੁਭਵਾਤਮਕ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਮਿਲਰ ਦੇ ਜਵਾਹਰਾਤ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਖ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ "ਆਤਮਿਕ" ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਮਿਲਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਹਰ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ "ਬੌਧਿਕ" ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਤੰਬਾ ਅਤੇ ਇਕਬਾਲ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਉਸ ਕੰਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਮਾਰੇਹ" ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ "ਬੌਧਿਕ" ਸਮਝ "ਚਾਜੇਨ" ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਨਿਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। 1863 ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਯਰੀਹੋ ਸਮਿੱਧਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਧਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ—ਯਰੀਹੋ ਦਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਧਨਾਢ ਸ਼ਹਿਰ—ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਿਲਗਾਲ ਦੇ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਪਜਾਊ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਉੱਸਣ ਕਟੀਬੰਧ ਦੀਆਂ ਧਨਾਢ ਅਤੇ ਨਾਨਾਵਿਧ ਉਤਪੱਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਮਹਲ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿਲਾਸਤਾ ਅਤੇ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਸਨ; ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਿਲਾਬੰਦ ਪ੍ਰਚੀਰਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਦਾ ਖੜਾ ਸੀ। ਯਰੀਹੋ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਸ਼ਤਾਰੋਥ, ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਦੇਵੀ, ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਹਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਚ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਥ-ਪਿਓਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਪਰਿਣਾਮ ਅਜੇ ਤਾਜ਼ੇ ਸਨ, ਇਸ ਅਜਾਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਕੇਵਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਅਤੇ ਭੈ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ।" Patriarchs and Prophets, 487.

ਜਦੋਂ 1863 ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਨੇ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਜਿਸ "ਪੱਥਰ" ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ "ਸੱਤ ਕਾਲ" ਸਨ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ (ਮਣੀ) ਬਣ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਜੋ "ਕੋਨੇ ਦੇ ਸਿਰ" ਬਣਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚਲਾਹਟ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਚਲਾਹਟ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਗੁੰਧਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮਣੀ, ਜੋ "ਸੱਤ ਕਾਲ" ਹੈ, "ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬਣਾਇਆ", ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਚਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ "ਸੱਚਾਈ" ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉਹ ਥੀਮ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਹਰੀ ਸੁੱਧੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜੋ

“ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦਾ ਦਿਨ” ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਗਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਸਾ ਦਾ ਗੀਤ (“ਸੱਤ ਕਾਲ”) ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਅੱਗ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੰਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬੀਣਾਂ ਫੜੇ ਹੋਏ ਉਸ ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਮੁਸਾ ਦਾ ਗੀਤ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਂਦੇ ਹੋਏ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਦਭੁੱਤ ਹਨ; ਹੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾ, ਤੇਰੇ ਮਾਰਗ ਨਿਆਂਯੁਕਤ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 15:2, 3.

“ਮੇਮਣਾ” ਮਸੀਹ ਹੈ ਜੋ ਵੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਵੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ (ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ) ਲੈਵੀਅਨ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਮੁਸਾ ਦੇ “ਉਸ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਝਗੜੇ” ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਗ੍ਰਿਥ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਣੇ ਦਾ ਗੀਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ chazon ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ “ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ” ਦੇ mareh ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ। ਇਹ ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸਮਝ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਚਾਬੱਧ ਲੋਕ ਦੇ ਨਿਆਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਜਾਣ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗੀਤ, 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਜੇ ਯਾਕੂਬ ਤੋਂ ਆਉਣਗੇ, ਉਹ ਜੜ੍ਹ ਫੜਣਗੇ; ਇਸਰਾਏਲ ਫੁਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕਲੀਆਂ ਕੱਢੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਫਲ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਾਂਗ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ? ਮਰਯਾਦਾ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਂਗਾ; ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤੀਵ੍ਰ ਹਵਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸੇ ਰਾਹੀਂ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਫਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਨੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਕੁੱਟ ਕੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸ਼ੇਰਾਹ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਤਦ ਵੀ ਗੜ੍ਹਬੰਦ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਛੱਡਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਾਂਗ ਤਿਆਗਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਉੱਥੇ ਬੱਛੜਾ ਚਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲੇਟੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਡਾਲੀਆਂ ਸੁੱਕ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਉਹ ਟੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਅੱਰਤਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣਗੀਆਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਹੀਣ ਲੋਕ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਿਸਰ ਦੀ ਧਾਰ ਤੱਕ ਝਾੜੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਤੁਰਹੀ ਵੱਜੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਅਸੂਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਿਉਂਹੇ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 27:6-13।

ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆਂ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਆਯਤਾਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੇਵੀਂ ਆਯਤ ਸਮੂਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪੌਦੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਕੇ ਜੋ ਜੜ ਪੱਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਖਿੜਦਾ ਅਤੇ ਕੋਪਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਫਲ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਫਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ “ਘੜੀ” ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਐਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣਾ ਫਲ ਆਪਣੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਵੀ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਆਂ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਫਲ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸੱਤਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, “ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਸਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ?”

ਫਿਰ ਅੱਠਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ ਨੂੰ "ਮਿਣ ਕੇ" ਇਸ ਅਭਿਵ੍ਯ ਕਤੀ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਗੱਲ ਬੁਟਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਕੁਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵਰਖਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਮਿਣ ਕੇ, ਜਦ ਉਹ ਅੰਕੁਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ "ਮਿਣ ਕੇ" ਉੱਡੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਫਸਲ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਮਿਣ ਨਹੀਂ ਉੱਡੇਲੀ ਜਾਂਦੀ।

"ਹਰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਗਹਿਰੀ ਲਾਲਸਾ ਰੱਖੇਗੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਹ ਮਹਾਨ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੁੱਧ ਲੋਕ-ਸਮੂਹ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੂਰੀ, ਸੰਪੂਰਨ-ਦਿਲੀ ਸਮਰਪਣਾ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਤਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਪਾਰ ਉਡੇਲਾਅ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੇਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਉਡੇਲ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਭੋਗ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਮਨੋਭਾਵ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਇਨ ਦੇ ਉਸ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰੇਗਾ,—'ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹਾਂ?' ਜੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਜੋ ਹਰ ਪਾਸੇ ਘਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਿੰਨੀ ਜੋਤ ਚਮਕਦੀ ਆਈ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਛਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਦੀ ਇਕ ਝਲਕ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੱਚ ਦੀ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜੀਏ, ਤੁਰੇ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਚਰਨ, ਆਪਣੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।" Review and Herald, July 21, 1896.

ਭੈਣ ਵ੍ਰਾਈਟ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਦੂਤ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਹ ਮਹਾਨ ਉਡੇਲਾਅ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।" ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ "ਨਿਉਯਾਰਕ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ" "ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ," ਤਦ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ, ਪਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਦੇ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿਯਤਮ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾੜੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਗੀਤ ਗਾਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਜਾਊ ਟਿੱਬੇ ਉੱਤੇ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾੜੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਥਰ ਕੱਢ ਸੁੱਟੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੋਣਵੇਂ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬੇਲ ਲਗਾਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੀਣਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਖਰਸ ਕੁੰਡ ਵੀ ਬਣਾਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗੂਰ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜੰਗਲੀ ਅੰਗੂਰ ਉਪਜੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਹੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸਿਓ, ਅਤੇ ਹੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਬੇਨਤੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾੜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰੋ। ਮੇਰੀ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾੜੀ ਲਈ ਹੋਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ? ਫਿਰ ਕਿਉਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗੂਰ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਜੰਗਲੀ ਅੰਗੂਰ ਹੀ ਉਪਜੇ? ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾੜੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ: ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਵਾੜ ਹਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਗਲ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੰਧ ਢਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੌਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ: ਨਾ ਉਹ ਛਾਂਟੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਖੋਦੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੰਡੇਦਾਰ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਂਟੇ ਉੱਗ ਆਉਣਗੇ; ਮੈਂ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ

ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੀਰ ਨਾ ਵਰਸਾਉਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾੜੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੀ ਮਨਭਾਉਦੀ ਰੋਪਣੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਵੇਖੋ,
ਅਨਿਆਇ; ਧਰਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਵੇਖੋ, ਦੁਹਾਈ। ਯਸਾਯਾਹ 5:1-7.